

Hogati lelató

| CSÍKRÁKOS KÖZSÉG LAPJA | 2025. ÁPRILIS–SZEPTEMBER

Szűz Mária születése – Kisboldogasszony ünnepe

Szűz Máriát a Loretói litánia méltán nevezi „hajnali szép csillagnak”, mert általa teljesedett be Isten ígérete, amit a bűnbeeséskor tett, hogy nem hagyja magára az elesett embert.

Ő a második Éva, a „tisztá”, a „szeplőtlen”, az új teremtés hajnala, aki által megszületett a világ számára a második büntelen ember, aki már születésével tanít, majd életével bizonyítja számunkra, hogy Istennél és Istennel mindig van új kezdet, van új lehetőség az életre. Csak az a kérdés, hogy a mai kor embere akar-e tisztán, Istennel élni, akarja-e a tiszta életet, és „IGENT” tud-e mondani minden nap az Ő akaratára, ahogy tette ezt Mária. Úgy születik meg Szűz Mária az ember történelmében, ahogy a régi idők kódexeinek trói művelték: tudniillik díszes „iniciáléval” kezdő betűvel kezdték a könyveket. Szűz Mária ilyen „iniciálé” minden ember, minden közösség, minden nemzet számára. Nem kell mást tennünk, csak annyit, amit Ő tett: imádkozni, szolgálni, és így élni az életünket, még akkor is, ha az a fádalmak útján a Golgotára vezet.

Őseink értették ennek az ünnepnek, ennek az újjászületésnek a lényegét, hiszen Kisasszony napján az őszi vetésre szánt búzát kiterítették, hogy az ég harmata hulljon rá, és így bőséges termésben legyen részük a következő évben. Te érted az ünnepet, mely túlmutat a jelenen és jövőt ad? Születést! Újrakezdet! Hitet, reményt és jövőt ad! Akarod? Akarjuk? Akkor **TE-GYÜNK** érte minden nap!

Márton István plébános

Hagyományból jövő, jövőből érték

Jövőt formáló fejlesztések községünkben

Az elmúlt hónapokban számos területen dolgoztunk azon, hogy Csíkrákos élhetőbb, korszerűbb és biztonságosabb település legyen. A nagyobb beruházások – a polgármesteri hivatal energetikai korszerűsítése és a régóta várt gázvezeték kiépítése – mellett több kisebb, de a mindennapi életet jelentősen befolyásoló fejlesztésen is dolgoztunk. Új iskolabusz beszerzése, a településrendezési terv előkészítése, illetve műemlékeink felújításának megtervezé-

se egyaránt része volt munkánknak. A fejlesztések nemcsak a mindennapjainkat teszik kényelmesebbé, hanem hosszú távon a község fenntartható működését is szolgálják.

Energiatakarékos hivatal

Az Országos Helyreállítási Terv (PNRR) pályázatán elnyert összegből a polgármesteri hivatal épületének energetikai felújítása mintegy 30%-ban elkészült.

Folytatás a 3. oldalon

Szigorúan tilos a tarlóégetés

Ismételten felhívjuk a lakosság figyelmét arra, hogy szigorúan tilos a tarló vagy a száraz növényzet felgyújtása. A szabály megszegése komoly pénzbírsággal jár: magánszemélyek esetében 7.500–15.000 lej, jogi személyeknél pedig akár 50.000–100.000 lej is lehet a büntetés.

A tiltás megszegése azonban nemcsak bírságot vonhat maga után, hanem az APIA mezőgazdasági támogatások megszüntetését is. Fontos tudni, hogy ehhez nem szükséges rajtakapni a gyújtogatót: különböző ellenőrzési módszerekkel utólag is fény derül a kihágásra, így a támogatások elvesztése reális következmény lehet. A száraz növényi hulladék égetése súlyosan szennyezi a levegőt, valamint hosszú távon károsítja a talajt, amelynek helyreállítása akár éveket is igénybe vehet. Emellett a nyílt láng rendkívül veszélyes: a szél miatt könnyen áterjedhet más területekre, és komoly károkat okozhat termőföldekben, erdőkben vagy akár lakóövezetekben is. A tüzesetek nemcsak anyagi veszteséget jelentenek, hanem emberéleteket is veszélyeztethetnek.

Arra kérjük a lakosságot, hogy kerüljék el a tarló és az avar égetését, és válasszanak környezetbarát megoldásokat a növényi hulladék kezelésére. A felelős magatartás mindannyiunk érdeke – és a gazdálkodók esetében a jövőbeni támogatások záloga is.

Felelősséggel a holnapért

Egyre égetőbb problémát jelent községünkben a határba, mezőre és erdőkbe kihordott szemét, pedig havi két alkalommal minden háztartás elől elszállítják a háztartási hulladékot. Mégis, sokan – felelőtlenségből, nemtörődömségből vagy pusztán kényelemből – vállalják a természet pusztítását és a súlyos jogi következményeket.

A törvény nem nézi jó szemmel a szemetelést, az illegális hulladéklerakók létrehozásáért óriási pénzbírságot kockáztat az elkövető, mégis vannak, akik vállalják ezt a kockázatot. Ráadásul nem csak az elkövető fizethet – a községet is bünteti a környezetvédelmi ügynökség, ha nem történik érdemi lépés a szeméthelyzet felszámolására. Előbb-utóbb rá leszünk kényszerülve a szigorúbb büntetésekre, amit senki sem szeretne.

A közösség ereje azonban sokat számít. Kérjük a lakosokat, ha illegális szemetelést észlelnek, azonnal jelentsék a rendőrségen, vagy akár a polgármesternél, alpolgármesternél. Fontos, hogy bizonyítékot is gyűjtsenek (pl. rendszám, fénykép), mert csak így lehet eredményesen fellépni a felelőtlen szemetelőkkal szemben. Ez a kérdés túlmutat a szabályokon és a bírságokon. A jövőnkéről van szó, gyermekeinkről, akik egy tiszta, élhető környezetet érdemelnek. Ne hagyjuk, hogy a természet legyen a szeméttelepünk! A felelősség közös, a cselekvés is az kell legyen. Tegyük együtt a tisztább községért!

Tűzoltóruhák – pályázat

A Bogátalji Mozgalom Egyesület sikeresen pályázott a Hargita Megye Tanácsa tűzoltóknak szóló pályázati kiírásán, melynek keretében védőeszközöket tudunk vásárolni. A támogatásból védőruhákat és kesztyűket szereztünk be, amelyeket ünnepélyes keretek között 2025. szeptember 5-én, pénteken adunk át tűzoltóinknak.

A program megvalósulását a Hargita Megye Tanácsa mellett a Csíkrákosi Pogányvár Közbirtokosság és a Göröcsfalvi Kokojzavész Közbirtokosság is támogatta.

Köszönjük minden támogatónak, hogy hozzájárultak községünk biztonságának erősítéséhez!

Döbröközi érdemtábor

Augusztus elején, Döbrököz, Csíkrákos testvértelepülésének jóvoltából minden évben 6 diák díjmentes érdemtáborban vehet részt a Balatonon, Balatonfenyvesen, teljes ellátással. A program különlegessége, hogy Csíkrákos, Döbrököz erdélyi testvértelepülése is képviselteti magát: évről évre egy kisbusznyai diák csatlakozik a táborhoz. „Mindenkit nem tudunk fogadni, de akik jönnek, azok életre szóló barátságokat kötnek” – fogalmazott Farkas Edit polgármester.

IMPRESSZUM

CSÍKRÁKOS KÖZSÉG LAPJA

Kiadja a Bogátalji Mozgalom
– Csíkrákos és Göröcsfalva –
bogataljimozgalom@gmail.com
Szerkesztő: Benedek Enikő

Hagyományból jövő, jövőből érték

Jövőt formáló fejlesztések községünkben

Folytatás az 1. oldalról

Eddig főként a tetőtér szigetelését és a kazánház teljes korszerűsítését végeztük el, amelyek kevésbé látványos, de rendkívül fontos munkálatok. Emellett napelemeket is telepítettünk. A nyári hónapokban rövid szünetet tartottunk, ősszel viszont teljes erőbedobással folytatjuk. Ekkor cseréljük a nyílászárókat, hőszigetelünk, és megújítjuk az épület külső arculatát. Belső meszelés is lesz, hiszen több mint tíz éve nem volt nagyobb belső felújítás. A munkálatok idején előfordulhat, hogy az ügyfélszolgálatunk korlátozott nyitvatartással fog működni. Egy-két hónapra teljesen ki kell költöznünk a hivatalból, ez idő alatt a kultúrotthonban folytatjuk az ügyintézés. Mindent megteszünk, hogy a kellemetlenségeket minimálisra csökkentsük.

Gázprojekt célegyenesben

Több évtizedes várakozás után végre kézzelfogható előrelépést értünk el a gázhálózat megépítésében. Idén februárban írtuk alá a szerződést a befejező munkálatokra. A nyomáscsökkentő állomás már elkészült, a fővezeték anyagainak egy része is megérkezett. A kivitelezést a betakarítás után kezdjük, mivel a vezeték 44 parcellát keresztez Borzsovától a Madéfalván megépített nyomáscsökkentő állomásig. Egyszerre fektetjük le a másfél kilométer hosszúságú fővezetékét, amihez 20 méter széles munkaterületre van szükség. Úgy tervezzük, hogy december végére befejezzük a projektet, de a karácsonyra tervezett gázindítás az idei évben a körülmények miatt valószínűleg nem megvalósítható. A beruházás költségei jelentősek: a pályázati források a ki-

adások 87%-át fedezik, a fennmaradó részt Madéfalva és Csícsó önkormányzatával közösen álljuk. A szükséges összeg előteremtéséhez hitelt vettünk fel, amelynek éves törlesztése mintegy 430 ezer lej.

Elektromos iskolabusz érkezett Csíkrákosra

Augusztus 27-én, szerdán újabb jelentős fejlesztés valósult meg Csíkrákoson: a község egy korszerű, 8+1 férőhelyes elektromos iskolabuszsal gazdagodott. A jármű a Hargita Megye Tanácsa által a PNRR (Országos Helyreállítási Terv)

támogatásával beszerzett 54 elektromos iskolabusz egyikeként érkezett településünkre.

Az új kisbusz a helyi gyermekek biztonságos közlekedését szolgálja, legyen szó mindennapi iskolába járásról vagy tanulmányi, illetve közösségi programokon való részvételről. Környezetbarát technológiájának és alacsony energiafogyasztásának köszönhetően egyszerre jelent gazdaságos, fenntartható és jövőbe mutató megoldást.

Az elektromos iskolabusz üzembe helyezése újabb konkrét lépés egy élhetőbb, biztonságosabb és fenntarthatóbb Csíkrákos megteremtése felé, ahol a környezet védelme és a gyermekek jövője kiemelt figyelmet kap.

Műemlékmegőrzés összefogással

Kiemelt figyelmet fordítunk a kápolna felújításának előkészítésére. Elkészültek a műszaki tervek, és pályáztunk a megyei tanácsnál és a román kormánynál is. Célunk az eredeti állapothoz közeli rekonstrukció korszerű technológiákkal. A munkálatok részeként újrafedjük a kápolnát, gondoskodunk a vízelvezetésről, rendezzük a környezetét, illetve díszkivilágítás kiépítése is a terveink között szerepel.

A plébánia felújítása szintén sürgető feladat. Az épületen 50 éve nem történt jelentősebb felújítás, műemlék jellege miatt is kiemelt figyelmet érdemel. Együttműködünk az új plébánossal, és mindent megteszünk, hogy a szükséges forrásokat – akár közpénzből, adakozásból, támogatásokból – előteremtjük.

Engedélyeztetésen az általános rendezési terv

Hosszú előkészítő munka után az általános rendezési terv (PUG) a Fejlesztési Minisztériumban az utolsó engedélyeztetési fázisába került. Jogszabályváltozások lassították a folyamatot, de bízunk abban, hogy még az idén elfogadják.

Erkölcsei kötelességünk is szavazni

Felhívjuk a lakosság figyelmét, hogy a jövő évi magyarországi választásokon való részvételhez újra kell regisztrálni. Hivatalunk munkatársai készséggel segítenek ebben. Fontosnak tartjuk, hogy éljünk a szavazati jogunkkal, ugyanakkor erkölcsi kötelességünk is a szavazás, hiszen az elmúlt években jelentős magyarországi támogatás érkezett községünkbe.

Sikeresen lezajlott a XIV. Alkotóműhely tábor Csíkrákoson

Művészet és együttlét találkozása

2025 júniusának végén immár tizennegyedik alkalommal került sor a Csíkrákoson megrendezett Alkotóműhely táborra, amely ezúttal is maradandó élményt nyújtott a résztvevő fiatal tehetségek számára. A Csíkszeredai Gyermek Ház által 2003-ban indított kezdeményezés célja, hogy támogassa és fejlessze a vizuális művészetek iránt érdeklődő diákokat.

Idén tizenegy tanuló – Bege-Kovács Eszter, Bíró Hedvig, Birta Gellért, Császár Boróka, Császár Renáta, Fodor Mónika, Fodor-Kosz Tünde, Kósa-Kovács Regina, Kurkó Báta, Páll Boróka és Vas Réka – kapott lehetőséget a részvételre kitartó munkájuk és művészi elhivatottságuk elismeréseként. A tábor helyszínét a festői szépségű Göröcsfalvi Közbirtokosság biztosította, ahol a természet közelsége inspiráló közegként szolgált a művészi kibontakozáshoz.

A négynapos program minden napja más-más technikára és témára épült. Az első napon a gél technikával ismerkedtek meg a diákok, különféle növényi lenyomatok segítségével alkottak egyedi képeket. A második nap a tájképeké volt: akrilfestékkel vászon-

ra álmódott kompozíciók születtek. A harmadik nap a „kőfestés” jegyében telt – a gyerekek formájuk szerint választottak ki köveket, majd fantáziájukat szabadon engedve színekkel emelték ki azok különleges karakterét. A tábor zárónapján egy közös alkotásban vehettek részt: egy óriás katicabogarat festettünk meg közösen, amely nemcsak a csapatmunka örömét, hanem meglepő és látványos eredményt is hozott. Az alkotás folyamatát timelapse videón is megörökítettük.

A művészi programokat közösségi élmények egészítették ki. A közös pityókás tokány főzés, a tábortűz, a játékok és a sok nevetés igazi tábori hangulatot teremtett. A szép idő végig kedvezett a

szabadtéri alkotásnak, így a gyerekek valóban elmélyülhettek a művészet örömeiben.

A tábor megvalósulása több támogató együttműködésének köszönhető. A felszerelést és az étkezéshez szükséges alapanyagokat Csíkrákos Polgármesteri Hivatala biztosította, a Cserei Mihály Általános Iskola segítséget nyújtott a szervezésben, míg a szülők házi finomságokkal kedveskedtek a résztvevőknek. Ezúttal is köszönet mindenkinek, aki önzetlenül besegített.

A XIV. Alkotóműhely tábor ismét bebizonyította, hogy a művészet nemcsak fejleszt, hanem közösséget is épít – különösen akkor, ha szívvel-lélekkel történik.

Sikeres adománygyűjtő program

Összefogásból született valóság

Közösséget építő, szép példa volt az összefogásra az idei Fuss NEKI! Csík adománygyűjtő program, amely a civil szervezetek közösségi kezdeményezéseit karolja fel és ezek megvalósulásához segít előteremteni a szükséges pénzalapot. A csíki régióban a Fuss NEKI! Csík negyedik alkalommal került megszervezésre a The House Egyesület szervezésében. A Csíkrákosi Gyermekért Egyesület is csatlakozott idén ehhez a kezdeményezéshez, hiszen a régi vágyunkat beteljesülni láttuk e program által. Tudjuk, hogy a csíkrákosi óvodások egyre kevesebb játékelemnek örülhetnek az óvodánk udvarán, mivel a régi fájatok tönkrementek, használhatatlanná

váltak. Ezért született meg a közös álmunk, egy olyan biztonságos játszótér megteremtése, ahol minden gyerek önfeledten játszhat. Minden gyermek megérdemli, hogy biztonságos, inspiráló környezetben fejlődjön, ezért olyan hintákat és csúszdákat szeretnénk vásárolni, amelyek a közös játék varázsát hozzák a gyerekeknek. A „Megújuló játszótér” projektünket 13 nagykövet képviselte, ők azok, akik népszerűsítették közösségi célunkat, gyaloglást, futást vagy biciklizést vállaltak. Május 24-én, a program csúcs napján teljesítették a vállalt kilométereket és adományokat gyűjtöttek, hogy közös álmunk valóra válhasson. Csodálatos napunk volt a május 24-e. A nagykövek a Szabadság

térről rajtoltak és ugyanoda értek vissza, az óvodánk szülőközössége pedig szurkolt, hogy teljesíthessék a vállaltukat, igazi közösségi élmény volt. A program üzenete, a közös törekvés célba talált, megújul a csíkrákosi óvoda játszótere, az önfeledt nevetés, a barátkozás és a közös játék helye lesz az udvarunk. Ezúton szeretnénk köszönetet mondani minden szülőnek, helyi lakosnak, cégnek, aki fontosnak tartotta ezt a kezdeményezést, anyagilag vagy bármilyen formában támogatta a programot, hozzájárult a kisgyermek öröméhez.

*Köszönettel a Csíkrákosi
Gyermekért Egyesület,
Bodó Tünde, projektvezető*

Táncban élő örökség

Csüördögölőn jártak a csíkrákosi és göröcsfalvi gyerekek

Június 5-én, csütörtökön 11 órakor vette kezdetét a csíkszeredai Szabadság téren a 37. Csüördögölő gyermek- és ifjúsági néptáncalálkozó, amelyre idén 47 gyermek és kísérőik érkeztek Csíkrákosról és Göröcsfalváról.

A rendezvényen részt vevő gyerekek moldvai és marossárpataki táncokkal léptek fel, majd közös táncban vehettek részt más települések fiataljaival együtt. Ezúton is köszönetünket fejezzük ki a csíkrákosi Fodor Tours Kft.-nek, amely díjmentesen biztosította a gyermekek szállítását a rendezvény helyszínére. Ez a nagylelkű támogatás lehetővé tette, hogy a gyermekek tartalmas napot töltsenek el, értékes

A néptáncoktatás a nyári szünet után ismét újraindul

tapasztalatokat szerezzenek, és emlékezetes élményekkel gazdagodjanak. A találkozó ismételten megerősítette:

a néptánc nem csupán múltunk része, hanem élő hagyomány, amely közösségi élményekben tovább él.

A hagyomány és közösség ünnepe az András Alapítvány szervezésében

I. Családi Folknep Lázárfalván

Az első alkalommal megszervezett Családi Folknep célja az volt, hogy néptáncsoportjaink a fesztiválok világán túl, családiasabb környezetben építsenek személyes kapcsolatokat hasonló érdeklődésű társaikkal. Az esemény házigazdája az András Alapítvány volt, a szervező munkát pedig a Hargita Együttes táncosai vállalták: Császár Szabolcs, Császár Ingrid, Nyáskuj Csongor és Bálint Katalin.

A rendezvény három fő programpont köré épült: a családokat megmozgató hétpróbas játékokra, a néptáncgyűtesek gálaműsorára, valamint az ezt követő élőzenés táncházra, amelyben kicsik és nagyok egyaránt részt vettek.

A gálaműsorban több helyi és környéki csoport is színpadra lépett: a csíkrákosi Csalogány, a csíktaplócái Táncoló Talpak, a Szeredai táncos banda, a Csíkszéki Erdélyi Kárpát Egyesület Zergék néptáncgyűtése, a Hargita

Együttes Ifik, a csíkszentkirályi Vadrózsa, a szentmártoni Napsugár, valamint a kászonújfalvi Búzavirág néptáncgyűtése. A program különleges színpontját a Hargita Székely Néptáncszínház táncosainak fellépése adta, akik az oktatópárosokkal együtt mutatták be a székelyföldi néptánc gazdagságát. A rendezvény megszervezését több támogató

segítette: a Communitas Alapítvány, a Csoóri Sándor Alap, a Nemzeti Kulturális Támogatáskezelő, valamint a résztvevő települések önkormányzatai.

Az I. Családi Folknep bebizonyította, hogy a hagyományörzés nem csupán színpadi élmény: közösségeinkben élő, összekötő erő, amely családokat és településeket hozott közelebb egymáshoz.

Vigyázzunk közösen falunk arculatára!

Községünk lakói az utóbbi években egyre nagyobb figyelmet fordítanak környezetük rendezettségére, közlekedési biztonságára és a falukép megóvására. A helyi önkormányzat ugyanakkor egy olyan jelenségre hívja fel a figyelmet, amely az utóbbi időben egyre több problémát okoz: a gépjárművek és mezőgazdasági eszközök út menti, járdára vagy kapubejáróba történő parkolása.

Az autók, teherjárművek, utánfutók, sőt egyre gyakrabban traktorok és egyéb mezőgazdasági gépek gyakran az út szélén, közvetlenül az

ingatlanok előtt parkolnak, néha napokra, hetekre is, ezzel akadályozva a gyalogosforgalmat, csökkentve az áthaladó járművek biztonságos közlekedési lehetőségeit, és nem utolsósorban rontva falunk rendezett és tiszta megjelenését.

„Megértjük, hogy sok portán nincs elég hely a gépeknek, főleg ha több jármű is tartozik a háztartáshoz, de szeretnénk arra kérni mindenkit, hogy az udvarokon, magánterületen parkoljanak, vagy közösen keressünk megoldást a hosszabb távú tárolásra” – nyilatkozta a község polgármestere.

A probléma különösen a mezőgazdasági munkák időszakában vá-

lik látványossá. Sok gazda érthető módon szereti gépeit kéznél tartani a tavaszi és őszi időszakban, de ha ezek napokon át a járdákon vagy szűk utcák szélén állnak, az nemcsak esztétikai, hanem közlekedésbiztonsági problémát is felvet. A gyermekekkel közlekedő családok, idősek, babakocsival vagy kerékpárral haladó lakók gyakran kiszorulnak az útra, ami balesetveszélyes helyzetet teremt.

Községünk egy olyan közösség, ahol a hagyomány és a fejlődés kéz a kézben jár. Vigyázzunk együtt a falu arculatára, biztonságára és közös életterünkre, mert csak így maradhat otthonunk rendezett, élhető és szerethető mindannyiunk számára.

Beszélgetés Búzás Árpáddal, a Kisboldogasszony egyházközség volt plébánosával

Papi útravaló búcsúzóul

„Az idő eltelt, félre kell állni, de a szívem itt marad” – vallja Búzás Árpád plébános, aki 38 év szolgálat után búcsúzik híveitől. A Kisboldogasszony egyházközség lelkipásztora egykor örömmel tért vissza a szülőföldhöz közeli faluba, ahol generációk lelki életét kísérte. A plébánia irodájában felhalmozott „félhektárnyi könyv”, a templom és a közösség iránti szeretet, az élet humorral átszőtt derűje mind-mind egy különleges papi hivatás lenyomatai. Nyugdíjba vonulása előtt hitről, háláról, emberségről és a búcsúzás nehézségeiről mesélt. Biró István interjúja.

– *Hogyan került a Kisboldogasszony egyházközségbe? Milyen küldetést érzett magában, amikor megérkezett ebbe a közösségbe?*

– 1987-ben helyeztek ide a Kisboldogasszony egyházközségbe. Azelőtt Kolozson szolgáltam négy évig. A filia határos a szülőfalummal, Csíkszentmihályal. Még Kolozson voltam, amikor a boldog emlékü édesanyám egyszer eljött egy búcsúra, és mondta, olyan sokat imádkozom azért, hogy egy kicsit kerülj közelebb a szülőfaluhoz. Amikor idekerültem, mondtam neki, édesanyám, ennél közelebb már tudnak helyezni. Ennek már 38 éve.

– *Hogyan fogadta Önt a közösség? Voltak, akik segítették a beilleszkedését, vagy inkább nehéz indulás volt?*

– Idős plébános volt az elődöm, s gondolom mint fiatal papot ezért is nagy szeretettel fogadtak a hívek. Nem is tudom, hogy fogalmazzak, de valami szupergyerek voltam abban az időben. Aztán teltek az évek és megöregedtem.

– *Emlékszik még az első miséjére a rákosi templomban? Milyen érzésekkel állt az oltárhoz?*

– Nem emlékszem, mert azóta nagyon sok idő telt el, de az biztos, boldog „gyerek” voltam, és nagyon örvendtem. A híveim talán jobban emlékeznek azokra az időkre, de egy biztos, nagyon boldog voltam.

– *Az elmúlt közel négy évtized alatt több fontos fejlesztés is történt. Milyen gondolatok, remények indították el Önt a templom külső felújítására, a templomkert rendbetételére?*

– Kelet-Európa egyik legszebb temploma a Kisboldogasszony egyházközségé. Ezt nemcsak én állítom, hanem a szakemberek is. Mindig szívügyemnek tartottam, hogy rendben legyen és megőrizzük az utókornak. Rengeteg energiát fektettünk a rendbetételére. Kívül-belül felújítottuk, kívül tavaly fejezték be. A kerítést is renováltuk, nagyon szép állapotban hagyom itt. Számomra mindig első volt az Istenháza.

– *Tudjuk, hogy mostanra a kápolna felújításának előkészületei is folyamatban vannak – egy olyan kezdeményezés, amely az Ön szolgálata idején kezdődött, de a megvalósítását már más fogja befejezni. Nem hagy Önben hiányérzetet az, hogy már nem lehet ott a befejezésénél?*

– Egy kicsit igen, de fizikailag annyira meggyengültem, hogy már egy-egy ilyen beruházás követése is megerőltető. Az elején kicsit rosszul érintett, hogy az érsek úr nyugdíjba küldött, de most már rájöttem, hogy jó döntés volt. Jómagam is kértem volna a nyugdíjazást, mert úgy érzem, a 45 éves papi szolgálat után ideje egy kicsit megszusszanni, megpihenni. Természetesen nem mondanám, hogy a lelkem ujjong, hogy itt kell hagynom az egyházközséget, hiszen lelkileg nagyon összenőttem a faluval, a hívekkel. A 38 év nagyon hosszú idő, ez alatt a legkisebbtől a legnagyobbbig mindenkit megismertem. A híveim voltak és azok

is maradnak, most itt hagyom őket, de nem megyek messze... *(mondta elcsukló hangon, könnyeivel küszködve)*

– *Mit jelentett Önnek ezeken a munkálatokon túl a közösség lelki építése? Hogyan lehet a fizikai megújulást a lelki élettel összhangba hozni?*

– A fizikai és a lelki megújulás egyaránt szükséges. Próbáltam mindkettőre hangsúlyt fektetni, és nagyjából sikerült is, de mostanra belefáradtam. Itt az irodámban „félhektárnyi” könyv van, mindig felkészülten igyekeztem az oltárhoz állni. Nem voltam az a híres szónok, de talán sokan elismertek. Gyergyóremetén két évig voltam káplán, akkoriban a Gyergyói-medence szinte minden településén prédikáltam. Ez azt jelenti, hogy valami csak volt a fejben, ami azóta az évek folyamán már összehúzódtott... *(jegyezte meg viccesen)*

– *Mi segítette Önt lelkileg a legnehezebb időkben, amikor talán fáradt vagy elcsüggedt volt?*

– Az isteni kegyelem... Isten mindenkit szeret, beleértve engem is.

Folytatás a 8. oldalon

Papi útravaló búcsúzóul

Folytatás a 7. oldalról

Minden kegyelem az életben, és az, hogy ennyi ideig itt szolgálhattam, az tényleg nem más, mint isteni ajándék. A legnehezebb időkben is próbáltam tudatosítani magamban, ahogy Isten másokat szeret, úgy szeret engem is.

– *Melyek voltak azok a pillanatok, amikor különösen érezte a hívek háláját, szeretetét, imádságos támogatását?*

– Nagyon sok szép pillanatot élünk meg a híveimmel közösen. Itt különös szeretettel gondolok az egyháztanácsosaimra. Mindig nagyon jóképességű és talpraesett egyháztanácsosokkal dolgoztam együtt. Jelenleg is egy nagyon jó egyháztanácsot hagyok az utódoknak. Mondtam is neki – néhány hete itt járt, találkoztunk –, hogy a meglévő egyháztanáccsal tovább tud majd dolgozni.

– *Még miben érezte a hívei szeretetét?*

– Szinte mindenben, hiszen egy percig sem éreztem, hogy valaha magamra hagytak volna, vagy számkivetett kicsi emberke volnék itt az egyházközségben. Szerettek, s talán kedvelnek a mai napig. Igaz, hogy én is olyan típusú ember vagyok, aki igyekszik tartani velük a kapcsolatot, mindenkihez bár egy-két jó szót szólni, egy-egy viccet elsütni. A gyermekek nagyon gyakran várnak a plébánia előtt, adok nekik egy-egy csokit, kicsit beszélgetünk és jó nagyokat nevetünk. Istennek a különleges ajándéka, hogy szinte mindenkiel megtalálom a közös hangot. Őszintén bevallom, a száraz, megkeseredett embereket nem nagyon szimpatizálok.

– *Mit tanított Önnek az itteni közösség? Hogyan formálta Önt ez a hely, a táj?*

– A Székelyföldre való hűséget és ragaszkodást tanította ez a hely. Mindig is lokálpatrióta voltam. Ugyancsak kolozsi pap koromban mondtam édesanyámnak, ha a Jóisten engem egyszer

hazasegít a Hargita alá, akkor még bombából sem robbantanak ki onnan. Hála Istennek, hogy itt élhettem le a dicséretemet a Hargita alján, a csíki hegyek között.

– *Hogyan reagált a közösség, amikor bejelentette, hogy nyugdíjba vonul?*

– Először csak a gondnok és a tanácsosok véleményét próbáltam leszűrni. Úgy láttam, nem ujjonganak, hogy itt hagyom őket, de sokan ismerjük a magyar nótát, miszerint „utánunk is mások jönnek”, és ezt el kell tudni fogadni. Nem olyan könnyű. Sok álmatlan éjszakámba került, amíg próbáltam magamban summázni, hogy Árpikám, az idő eltelt, és félre kell állni. Most már elfogadtam, és próbálom még az előttem álló éveket boldogan és hasznosan eltölteni.

– *Mi az, ami különösen megrázó vagy fájdalmas volt ebben a csaknem négy évtizedes szolgálatban?*

– A régi egyháztanáccsal volt egy nagyobb nézeteltérésem, amikor az anyagiakban megkérdőjelezték a tisztakezűségemet, miként kezelem az egyház pénzét. Őszintén megvallva, ez nagyon fájt. Van itt a plébánián egy ládika, abba gyűjtjük a perselypénzt, amit minden hónapban megszámol az egyháztanács. A régi egyháztanácsban voltak az áskálódók, akik próbára tették. Egyszer a ládába ők maguk tettek bele néhány nagyobb értékű pénzt, gondolták, ha belenyúlok, akkor azokat fogom kivenni. Amikor legközelebbi alkalommal számolták, akkor az egyik tanácsos megbökte a másikat, és mondta: „Te, megvan!” Ez volt a legkellemetlenebb része a papi életemnek, amikor így áskálódtak, de az idő mindent megszépít. Aztán voltak nehezebb évek, időszakok, de nem volt különleges nagy nehézségem. A híveim mindig mellém álltak, segítettek.

– *És mi az, amit a szívében őriz örökre, amit hálával és boldogsággal említ majd mindig?*

– Ilyen öreg fejjel azt tudom mondani, mindenért hálás vagyok. A legnagyobb ajándék Isten részéről, hogy ennyi ideig szolgálhattam itt.

– *Nyugdíjas éve alatt tervez-e visszajönni a közösségbe meglátogatni valakit, vagy egyáltalán hívekkel tartani a kapcsolatot?*

– Természetesen. Különben sem leszek messze a közösségtől, hiszen a szülőfalumba költözök haza. Sok olyan család van, akikkel az élet egy kicsit jobban összehozott, mindenképp szeretném őket látogatni. Az egyik ilyen a kántorom családja. Nagyon jól érzem magam velük, és jelenleg is őket látogatom a leggyakrabban. Ez egy nagy ajándék, és vannak még hozzájuk hasonló családok, de az egyházközség bármelyik tagjával szívesen találkozom.

– *Mit üzenne búcsúzóul a híveknek? Mi az a gondolat, amit szeretne átadni, akár utolsó papi áldásként?*

– Egyszerűen csak annyit, hogy tartsanak össze és szeressék egymást, illetve szeressék az utódomat is. Ha legalább annyi szeretet kap, mint amennyit én kaptam, akkor nagyon boldog lelkipásztor lesz. Úgy vettem észre, hogy ennek minden feltétele megvan a közösség és az ő részéről is.

– *Mit kívánna az utódjának? Milyen útravalót adna az itteni szolgálatához?*

– Már viccesen mondtam is neki, hogy bár annyit szolgálhasson itt, mint amennyit én. Mindenképpen azt kívánom neki, hogy érezhesse a hívek szeretetét, és ő is szeresse a híveket. Úgy vettem észre, az utóbbival nem lesz gond. Gyergyótölgyesről érkezik az egyházközségünkbe, ott is szerették a hívek, nehezen engedik el, és ez jó jel. Bizonyára neki is rosszul esik onnan búcsúzni, de mondtam, hogy ha itt is megtalálja a közös hangot, akkor jó élete lesz. Nagyon belevaló ember, csak jókat, szeretetet, türelmet, egyetértést kívánok neki!